

F. t. I. om naturfredning.

skove er tilgængelige for almenheden, idet den udvider adgangsretten til også at omfatte private skove. Samtidig er der foretaget modifikationer, idet det kræves, at der til de pågældende skove skal føre offentlig vej eller sti, eller at der i øvrigt skal være adgang til dem på lovlig måde. I lovtæksten er endvidere angivet, at adgangen omfatter færdsel til fods samt kortvarigt ophold. Yderligere er færdselen i privatejede skove indskrænket til kun at omfatte eksisterende veje og kun at gælde i tiden fra kl. 7 til solnedgang. Det er endvidere i bestemmelsen nævnt, at adgang helt kan forbydes på dage, hvor der afholdes jagt, hvorved tænkes på f. eks. klapjagter. Ved disse begrænsninger i almenhedens adgangsmuligheder har man ment at kunne formindske i væsentlig grad de eventuelle gener for skovejere.

Foruden disse af loven fastsatte indskrænkninger vil undtagelser fra adgangsreglen i stk. 1 i særlige tilfælde kunne foretages af landbrugsministeren, hvor det drejer sig om statens skovarealer, og af fredningsnævnet for andre skovarealer. Sådanne særlige undtagelser vil være praktiske med hensyn til reservater eller i situationer, hvor der kan bestå særlige risici i forbindelse med adgangen til skovene.

Også de almindelige regler for færdsel og ophold i skovene fastsættes af landbrugsministeren, således som tilfældet er det efter den nuværende bestemmelse. Ved disse regler kan der således tages stilling til tobaksrygning i skovene, anvendelse af transistorradioer eller anden støjende adfærd. Og yderligere regler kan for statens skovarealers vedkommende fastsættes af landbrugsministeren og for andre skove af fredningsnævnet, når ejeren anmoder om det.

I øvrigt er ændringerne af redaktionel art. Lovtæksten er forenklet, og man har udeladt bestemmelser i den nugældende § 24, der har karakter af ordensreglement.

Til § 56.

Gældende lovs § 1, stk. 3.

Betænkning s. 311 ff, især s. 328-29.

Kommissionen omtaler blandt de landskabs-elementer, hvor offentlighedens adgang ikke kan medføre væsentlige gener for driften, udyrkede arealer og græsningsarealer. Nærværende forslag er overensstemmende med det i betænkningen anførte. Efter de hidtidige regler har der været adgang til de offentligt ejede arealer af denne karakter. Dette foreslås nu udvidet til også at omfatte de privat ejede arealer. For disse sidste gælder dog den særlige reservation, at det ikke drejer sig om arealer, der i deres helhed er forsvarligt hegnede.

Generelt er der den modifikation, at der til de pågældende arealer, ligesom for skovenes vedkommende skal føre offentlig vej eller sti, eller der skal i øvrigt være adgang til dem på lovlig måde. For privat ejede arealers vedkommende er der ligesom i de private ejede skove kun adgang fra kl. 7 til solnedgang. Fredningsnævnet eller for offentligt ejede arealer vedkommende myndighed kan i særlige tilfælde gøre undtagelser. Sådanne undtagelser vil bl. a. være nødvendige ved reservater.

*Til kap. IX.**Til § 57.*

Gældende lovs § 30.

Betænkning s. 203-08.

Det generelle forbud i stk. 1 er udvidet til også at omfatte propagandaskilte. Den ændrede formulering af selve forbudet tilsigter ingen realitetsændring i forhold til den gældende lovs § 30.

I *stk. 2* litra a) tilsigter den ændrede formulering ingen realitetsændring i forhold til § 30. Litra b) svarer til § 30. I litra c) og d) foreslås de af rådet for større færdselssikkerhed godkendte trafikpropagandaskilte, der ikke indeholder reklamer, samt plakater i forbindelse med bl. a. folketingsvalg, undtaget fra det i stk. 1 indeholdte forbud mod propagandaskilte.

Bestemmelsen i *stk. 3* er ny. Fredningsnævnet bør ved sin afgørelse bl. a. lægge vægt på, om reklamerne m. v. virker dominerende i landskabet eller er synlige over store afstande, jfr. stk. 4 og specielt om de kun er synlige for publikum inden for området. Til betænkningens lovforslag er føjet „undtagelsesvis“. Herved tilsigtes fremhævet, at færgehavne i almindelighed er omfattede af reklameforbudet uden for byerne. I visse særlige tilfælde kan det dog efter en konkret vurdering være rimeligt at lempe forbudet, navnlig når færganlægget antager en størrelse, der muliggør en opsætning af reklameskilte, som ikke er synlige uden for området.

Stk. 4 svarer til § 30. Bestemmelsen er dog skærpet ved udeladelsen af ordet „særlig“.

Stk. 5 svarer i det væsentlige til § 30. Dog er dispensationsbeføjelsen foreslået henlagt til vejmyndighederne, der kan meddele tilladelse med tilslutning fra vedkommende fredningsnævn.

Stk. 6 svarer til den gældende lovs § 30, stk. 2. Bestemmelsen er således i overensstemmelse med forslag fra nogle af naturfredningskommissionens medlemmer, jfr. om de forskellige standpunkter side 206, ikke udvidet med en præcisering af, at bygninger, der kun indeholder udstillings- eller demonstrationslokaler, eller som ved deres placering